

Anarhistička biblioteka

Anti-Copyright

Ideja jednakosti i boljševici

Nestor Mahno

Nestor Mahno
Ideja jednakosti i boljševici
veljača 1926.

Originalno objavljeno u Djelo Truda, broj 9, veljača 1926.

anarhisticka-biblioteka.net

veljača 1926.

Četrnaesti kongres Komunističke partije Rusije donio je opću osudu ideje jednakosti. Prije samog kongresa Zinovjev je spominjao tu ideju tijekom polemike koju je vodio s Ustrialovim i Buharinom. Tom je prilikom izjavio kako je čitava suvremena filozofija utemeljena na ideji jednakosti. Kalinin je na kongresu burno prosvjedovao protiv te tvrdnje zastupajući mišljenje po kojem je svaka rasprava o jednakosti više štetna nego korisna, pa je stoga ne treba tolerirati. Njegovo je razmišljanje bilo sljedeće:

Trebamo li seljacima govoriti o jednakosti? Ne, to ne dolazi u obzir, jer bi u tom slučaju oni počeli zahtijevati ista prava kao radnici, što bi pak bilo u potpunom proturječju s diktaturom proletarijata. Trebamo li, isto tako, govoriti radnicima o jednakosti? Ne, to također ne dolazi u obzir, jer ako, primjerice, radnik komunist i neki radnik koji nije član partije obavljaju isti posao, razlika se očituje u činjenici da je plaća komunista dva puta veća od plaće potonjega. Zagovaranje jednakosti omogućilo bi zaposlenicima koji nisu članovi partije da zahtijevaju istu plaću koja se isplaćuje komunistima. Je li to prihvatljivo, drugovi? Ne, nije. Možemo li zahtijevati jednakost među komunistima? Ne, niti to nije prihvatljivo, jer i među njima postoje razlike u položaju te sukladno tomu razlike u pravima i materijalnim situacijama.

Na osnovi takvog razmatranja Kalinin je zaključio kako je Zinovjevo korištenje pojma *jednakost* demagoško i štetno. U odgovoru Zinovjev je rekao kongresu da je, govoreći o jednakosti, mislio na nešto posve drugo. Što se njega tiče, on je pritom mislio isključivo na *socijalističku jednakost*, odnosno jednakost koja će prije ili kasnije doći. Do tada, dok ne dođe vrijeme svjetske revolucije za koje se ne može znati kada će doći, ne može biti govora ni o kakvoj jednakosti. Osobito ne može postojati jednakost u pravima jer bismo time riskirali kretanje u pravcu izuzetno opasnih *demokratskih* zastranjenja.

Takvo razumijevanje pojma jednakosti nije navedeno u rezoluciji objavljenoj nakon kongresa. No, u osnovi, dvije strane koje su

se sukobile na kongresu složile su se da je ideja jednakosti neprihvatljiva.

Prije toga, i to ne tako davno, boljševici su govorili bitno drugačijim jezikom. Upravo su pod stijegom jednakosti, tijekom velike ruske revolucije, pokušali svrgnuti buržoaziju, potpomognuti radnicima i seljacima, na osnovi kojih su zadobili političku kontrolu nad državom. Upravo su pod tim bojama, nakon osam godina vladavine nad životima i slobodama trudbenika iz bivše Rusije — koja je kasnije nazvana *Savezom Sovjetskih Socijalističkih Republika* — boljševički carevi nastojali uvjeriti trudbenike tog *Saveza* (koji ih je tlačio), kao i trudbenike iz drugih zemalja (u kojima još nisu preuzeli kontrolu) da, iako optužuju, zatvaraju, progone i ubijaju svoje političke neprijatelje, oni to čine isključivo u ime revolucije i njenih egalitarnih temelja (koje su oni navodno uveli u revoluciju), a koje njihovi neprijatelji navodno žele uništiti.

Uskoro će se navršiti osam godina otkako je počela teći krv anarhista zato što su odbili pognuti se pred nasiljem i zastrašivanjem onih koji su zgrabili vlast te pred njihovom poznatom lažnom ideologijom i potpunom neodgovornosti. U tom zločinačkom činu, činu koji se može opisati isključivo kao krvožednost boljševičkih bogova, nestali su najbolji potomci revolucije jer su bili najodaniji sljedbenici revolucionarnih ideala i jer ih se nije moglo potkupljivanjem natjerati na izdaju tih ideala. Pošteno braneći učenje revolucije, ta su djeca revolucije nastojala zaustaviti bješnjenje boljševičkih bogova i iznaći izlazi iz njihove slijepice ulice kako bi utrli put prema stvarnoj slobodi i izvornoj jednakosti trudbenika.

Boljševički vlastodršci brzo su shvatili da će težnje te djece revolucije donijeti propast njihovu bješnjenju i, povrh svega, dokinuti povlastice koje su lukavo naslijedili od srušene buržoazije te ih preuzeli u vlastitu korist. Na tim su osnovama osuđivali revolucionare na smrt. Ljudi s dušama robova u tom su ih podržavali i krv je potekla. Proteklih osam godina ona neprestano teče, ali u ime čega, pitamo se? U ime slobode i jednakosti trudbenika, odgovaraju boljševici, i nastavljaju istrebljivati tisuće bezimernih revolucionara,

boraca za socijalnu revoluciju, prozvanih *banditima* i *kontrarevolucionarima*.

Tim sramotnim zlodjelom boljševici su skrili pravo stanje stvari u Rusiji od pogleda trudbenika čitavog svijeta, a osobito potpunu propast izgradnje socijalizma koja je posve očita svima koji imaju otvorene oči.

Anarhisti su pravovremeno upozorili trudbenike svih zemalja na zločine koje su boljševici činili u ruskoj revoluciji. Boljševizam, koji utjelovljuje ideal centralizirane države, pokazao se kao ubojiti neprijatelj slobodnog duha revolucionarnih trudbenika. Pribjegavši neviđenim mjerama, sabotirao je razvoj revolucije i okaljao čast njenih najljepših zamisli. Uspješno prerušen skrio je svoje pravo lice od pogleda trudbenika predstavivši se kao branitelj njihovih interesa. Tek sada, nakon osmogodišnje vladavine i neprestanog očijukanja s međunarodnom buržoazijom, on počinje odbacivati svoju revolucionarnu krinku i razotkriva radnicima lice grabežljivog izrabljivača.

Boljševici su odbacili ideju jednakosti, ne samo u praksi nego i u teoriji, jer im se i sam spomen tog pojma sada čini opasnim. To je, dakako, posve razumljivo jer se čitava njihova vladavina zasniva na potpuno oprečnom pojmu, na krajnjoj nejednakosti koja se u svom užasu i zloći prelomila na leđima trudbenika. Nadajmo se, stoga, da će trudbenici svih zemalja izvući potrebne zaključke i, zauzvrat, dokrajčiti boljševike, te sljedbenike ideje ropstva i tlačitelje radnika.